

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Pr. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

P. S. S. Episcopul Nicolae Colan membru activ al Academiei Române

Așezământul culturii românești, Academia Română, a ținut să prețuiască vrednicia P. S. nostru Părinte Episcop Nicolae Colan prin alegerea de *membru activ*. Această alegere este pecetluirea cinstirii din sesiunea Mai 1938, când a fost încununat cu titlu de membru onorar.

Purtător ales al condeiului ce a îndrumat două decenii tinerimea spre vârful senine ale vieții curate și iscusit cuvântător în limba dulce românească, a intrat în Academia Română cu o bogată zestre de activitate națională și creștină.

De atunci a continuat cu același avânt să cinstească locul de înaltă răspundere ca prinț al Bisericii din Cluj, îndrumând operele de educație și cultură românească și mai ales ispitind și tâlcuind Evanghelia Domnului credincioșilor păstoriți. Și când furtuna nimicitoare a surprins neamul în vârtejul suferinții, P. S. Părinte Episcopul Nicolae a rămas stâlpul luminos ce conduce poporul obidit, spre limanul mântuirii.

În această rodnică dar mult încercată activitate, P. S. Sa aduce cea mai prețioasă piatră a temeliei viitorului nostru. Vlădică credincios chemării sfinte de slujitor al lui Hristos, samănă cuvântul lui Dumnezeu spre a rodi în fapte

bune; pentruca în același timp să fie și cel mai puternic stâlp al neamului primejduit de suferințele îndurate.

Cu această minunată înțelegere de fericită lucrare, chipul personalității alese al P. S. Sale se evidențiază în aureola mucenicească ce-l înconjoară. Tot ceea ce înfăptuește P. S. Sa, cu prețul vieții, este opera de veacuri izbăvitoare ce preotul român a adus ca jertfă sfântă pe altarul neamului.

Această contribuție aleasă și prețuită a cinstit-o și Țara, prin prezența D. Prim-ministru la mormântul marelui Arhiepiscop Andrei Șaguna, unde misiunea izbăvitoare de neam a preotului român a fost cu vrednicie recunoscută.

Și Academia română cinstind personalitatea distinsă a P. S. Părinte Episcop Nicolae Colan, prin alegerea de membru activ al ei,

Eparhia noastră întreagă se simte astăzi deosebit de fericită pentru vrednicia cinstire dată iubitului Părinte sufletesc și vede în acest act înalt pe lângă binemeritata răsplătire și o simbolică semnificație.

Este datina ca noul membru intrat în Arcopagul culturii românești să fie întâmpinat printr'un elogios cuvânt festiv, căruia să răspundă nou venitul cu aceeași căldură sufletească.

Și cum pentru moment împrejurările sunt potrivnice acestei clipe mărețe, alegerea făcută ne îndreptățește în nădejdea unei cât mai apropiate clipe a rostirii cuvântului festiv. Conștiința unui neam întreg se vede călăuzită de voința împlinirii revederii noastre.

Academia Română menține deci aprinsă flacăra unității și peste hotare se încinge lumina unui viitor clădit prin jertfă pentru dreptate.

În acest gând, așteptăm împlinirea nădejdilor unui neam ce știe să-și apere dreptatea vecinică.

Pr. T. Ciuruș.

a răsplătit odată cu bogata activitate literară și bisericască a traducătorului *Bibliei dela Cluj*, și pe preotul român ce, cu slova suferinții, scrie cea mai măreață pagină din sbuciumata viață a neamului nostru.

Mitropolitul Andrei Șaguna

Duminică 31 Mai c. Universitatea Cluj-Sibiu a comemorat pe nemuritorul Arhiepiscop Andrei Șaguna, în cadrul unor mărețe serbări, onorate de prezența D. Prim-ministru Mihai Antonescu, I. P. S. Mitropolit Nicolae, studențimea bucureșteană și a altor distinse personalități.

După cinstirea marelui dascăl al neamului Gheorghe Lazăr, Universitatea Ardealului continuă să țină aprinsă flacăra idealului național de todeauna. Căci prin evocarea Mitropolitului Ardealului

s'a cinstit și prețuit misiunea de jertfelnicie a preotului român, din veacuri și până acum.

Cuvântările rostite cu acest prilej de I. P. S. Mitropolit Nicolae, D. Prim ministru Mihai Antonescu, D. rector Iuliu Hațieganu, delegații studenților, atât în Sibiu cât și la mormântul din Rășinari, au fost mărturisiri ale unui neam întreg în credința unirii sfinte.

Un neam ce știe atât de viu să trăiască prin jertfa înaintașilor, nu poate decât să biruie toate vrășmașile vremurilor și oamenilor.

Evangelia

Matei c. 6, sth. 22—33.

Cine a ascultat cuvintele evangheliei de astăzi și nu va căuta să desvăluie invelișul ce le cuprind, va pleca la casa lui amărât și desnădăjduit. Amărât, căci i-se pare peste puțină de a ajuta cu ceva din propriile puteri la bunăstarea lui și desnădăjduit, căci aude învățătura ca aceasta unde este îndemnat să nu cauți hrană și îmbrăcăminte, întrucât vin de sine. Ori realitatea este alta; crudă și dureroasă. În viață parecă nu poți răzbi decât prin muncă grea și numai datorită unei stăruitoare încordări trupesti și sufletești, poți să-te ajuți.

Această înțelegere sumară însă cade îndată ce adâncești sfârșitul cuvintelor dumnezeiești și te întrebi: ce caut eu în lumea aceasta? Caut avere, sau plăceri trecătoare, mărire sau putere sau nu caut nimic ci le nevesc în păcate!

Intrebările aceste sunt foarte însemnate, căci de răspunsul lor depinde rostul vieții noastre. Mântuitorul spune: „Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui...”

Știu cum unul fiecare își va justifica răspunsul ce nu se potrivește poruncii Domnului și tocmai pentru învederarea greșelii să poposim puțin întru aflarea răspunsului: ce este „împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui”?

În lume sunt atâtea împărății, cârmuite multe de domni creștini și nici una nu este alui Dumnezeu. Dovadă războiul actual. Dacă oamenii ar trăi în rânduelile legilor curate lăsate de Mântuitorul, atunci nimeni n'ar râvni ce este al altuia și astfel ar domni în lume „dreptatea”.

Dar omul singuratic va spune, lumea este vinovată iar eu nu. Et bine, închipuiți-vă ce ar fi dacă fiecare om și-ar împlini cu

sfîntenie datorințele față de Dumnezeu, față de sine și față de aproapele, gândiți-vă câtă pace și dreptate ar fi între oameni. Cu adevărat „împărăția lui Dumnezeu” ar fi sălășluită în lume!

Și acum revenind la întrebarea, ce caut eu în lume, să răspundem hotărât și răspicat gândul ce-l avem. De cauți avere, mărire, plăceri sau altceva ce te duce în ispita nedreptății de aproapele, nu ești pe drumul cel bun. Numai cel ce înclinește voia lui Dumnezeu întâi, adică nu râvnește a altuia, are tot ce-i trebuie și „celelalte se adaugă lui”.

Iată înțelesul adevărat al învățăturilor Mântuitorului și acest înțeles este și mai învederat, dacă îl aplicăm și neamului nostru românesc.

Suntem într-o crâncenă încercare cu popoare dușmane. Cu ajutorul lui Dumnezeu nădăjdulm biruința. Dar biruința aduce cu sine o țară mărită și fericită.

Tot ce cautăm noi nu se vor putea „adauga nouă” decât căutând „mai întâi împărăția lui Dumnezeu”. Avem trebuință de cetățeni harnici, cinștiți, iubitori de dreptate și adevăr, pentru ca trăind în deplină ascultare de Dumnezeu să putem stăpâni ceea ce este al nostru. Dacă vom nesocoti aceste porunci, uităm și pe Dumnezeu și nimeni nu poate sluji la doi domni”.

„Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru”, zice Sf. Scriptură, ea e deci o stare și nu un loc. Să râvnim starea sufletească curată și vom afla ce căutăm. Neamul nostru are acum trebuință tocmai de această dreptate, ca să se poată bucura și de ceea ce este dreptate.

Pr. T. Ciuruș.

OCTAVIAN GOGA

S'au scurs patru ani dela trecerea la cele eterne a lui Octavian Goga „feciorul lui Iosif preotul” din Rășinari Sibiuului.

Toată sguza, ce a putut-o lăsa viața omenească și tunuitoasa sa activitate politică, începe să dispară cu vremea, lăsând luminos și dureros de actual — ceea ce era un dar dumnezeesc — pe „cântărețul pătimirii noastre”, pe poetul legat cu toată vigoarea unei nobile simțiri și cu tot focul unui suflet vulcanic de pământul sfânt al Ardealului.

„Eu sunt oftatul care plânge
Acolo'n Satul meu din deal,
Sunt țipătul muiat în sânge
Al văduvelor din Ardeal”.

Sau:

„Domol purcede glas de schijă
Dela clopotnița din deal,
Să povestească lumii jalea
Instrăinatului Ardeal”

Ori:

„La noi de jale povestesc
A codrilor destșuri
Și jale duce Murășul
Și duc tustrele Crișuri”

Sau povestire așteptată cu infigurare de toate sufletele:

„Un gând răsleț îmi spune mie
Că'n umbră mai așteapt'un val,
O mare volbură târzie,
Cu chiote de vijelie
Să-și ducă clocotu'n Ardeal”

Ori glasul de trâmbiță, ce cheamă dincolo de moarte:

„Veți, Români! Porniți-vă spre munte
Varată drumul morții din morminte!
Să nu uitați a veacurilor carte,
Veniți, veniți! Căci adevăr zic vouă:
Ori vă mutați hotarul mai departe,
Ori veți muri cu trupul frânt în două!”

Octavian Goga „născut cu pământii strănși”, după cum mărturisește, a fost întruparea cea mai perfectă a revoltei și protestării unui neam care timp de o mie de ani a avut parte numai de dureri.

„Duhul plebiscitar al Ardealului”, moștenirea celor patru răsmărițe și două revoluții, spiritul veghetor al măreșilor „precursori”, precum și zestrea sa suferitească au contribuit la sinteza unică a „magului deschizător de drumuri și a vestitorului împlinirii visului secular”.

Ca o fatalitate, ca o poruncă aspră a destinului, poetul ales de Dumnezeu, va urma căile trecutului și glasul mut al milioanei de „clăcași”.

„Moși și strămoși din zile moarte...
Eu vă văd alături, mi-e mai mare dragul,
Sunteți fără număr, popi cu bărbi cărunte,
Cu lumina scrisă'n frunțile senine,
Cercetași de codrii și păstori de munte,
Ceată nesfârșită, voi veniți cu mine!”

Sau:

„Voi sunteți acolo, viteji părcălabi
Și voi, preacinstiților vornici,
Statornici în cinstea și legea de țară
În focul credinței statornici”.

Rabdarea are o margine chiar la cei cari știu să tacă, să muncească din greu, să sufere și să aștepte:

Ci'n pacea obidirii voastre,
Că'ntr'un întins de mare,
Trăește înfricoșatul vișor
Al vremilor răsbunătoare”.

Cine ar fi crezut că visul intruchipat ar fi putut să se destrame și că peste așa puțin timp poezia lui Octavian Goga, va fi nu desfătare a minții și o îmbogățire a simțirii, ci acelaș strigăt de alarmă deacum trei decenii?

Atunci vorbea și îndemna un semen dintre noi.

Acum ne îndeamnă un glas ce nu ne poate amăgi, fiindcă-i cunoștem și fapta și ecoul apelului său.

„Avem un vis neîmplinit
Copil al suferinței...!”

Durerea:

„O vitregă soartă, cu patima ei
Pe tînsele culmi și poene,
În vremuri pitice, iubirii de frați
Ziditu-i-a graniți viclene...”

Apoi viziunea viitorului:

„Simt cum lumină începe să se facă
Că fătul ăst al patimii amare
E solul sfânt... înfricoșatul crainic
Izbăvitor durerilor străbune...”

Din mo'mântul său dela Ciucea, împreună cu toți ceilalți frați ai săi, cu frunți încununete sau din marea gloată, poetul Octavian Goga așteaptă împlinirea vremii.

ION BERCIU

Citiți și răspândiți

„VIAȚA ILUSTRATA”

RUGĂCIUNEA LUI IISUS

În centrul contemplației și a misticei ortodoxe stă Rugăciunea lui Iisus numită și rugăciunea cordială sau isihastă. Necunoscută în Apus, ea este proprie numai Bisericii Răsăritene. Rugăciunea lui Iisus, comoară scumpă a vieții monahale, este un exercițiu duhovnicesc pentru desăvârșirea omului lăuntric. Ea simbolizează specificul evlaviei ortodoxe, cu o foarte largă răspândire în întreaga Biserică de Răsărit.

Întrând adânc în practica vieții călugărești, aproape nu există așezare monahală, care să nu folosească exercițiul ei.

Textul ei este următorul: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluește-mă pe mine păcătosul”. Cuvintele acestui text le găsim în întregime în Noul Testament. Ele au o mare asemănare cu cele rostite de vameș, de aici Rugăciunea lui Iisus se numește „rugăciunea vameșului”. Textul acestei rugăciuni este scurt, căci însuși apostolul îndeamnă zicând: „în Biserică prefer să rostesc cinci cuvinte cu mintea mea ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă necunoscută”. (I. Cor. 14, 19).

Puterea și temeiul acestei rugăciuni, stă în invocarea preasfântului și preadulcelui nume al lui Iisus. Misticii învață, că acest nume cuprinde puterea prezenței lui Dumnezeu. Ei atribuie acestui nume nu o semnificație simbolică, ci una mai presus de fire, o putere divină. Iisus, zice Bulgacow, — este numele propriu al lui Dumnezeu și al omului, prin el se exprimă mai bine ca prin oricare altul ideea de divinitate întrupată în chip de om. Mistica năzuește la îndumnezeirea omului și ea vede acest ideal în persoana Mântuitorului, de aceea invoacă Numele său cu toată puterea. (Ortodoxia, pag. 187).

Numele reprezintă personalitatea celui care îl poartă, ființa lui întreagă. „La fel în numele lui Iisus—Hristos e Hristos întreg, trupul și sufletul lui unite cu Divinitatea. În numele Domnului e însuși Dumnezeu”, afirmă părintele Ioan de Cronstadt (Arhim. A. Nica, Rug. lui Iisus în Bis. Ort. Rom. Anul 1938 Nr. 9-10).

„Isihasmul nu trebuie înțeles ca un cult magic al numelui lui Iisus, investit cu atribuții de talisman miraculos. El este o artă a contemplației, dar o artă de cea mai riguroasă și mai pură asceză. Puterile îndumnezeitoare din numele Mântuitorului se desfac ca o explozie de lumină lăuntrică numai în ființa devenită fără prihană și translucidă, prin eliminarea ultimului rest de răutate”. (N. Crainic, Gândirea 1938, nr. 5).

Puterea numelui lui Iisus este preamărită de către mistici, în Viețile Sfinților la 1 lauarle, când prăznuim sărbătoarea Tăierii Imprejur. Iată o parte din acest imn: „Acest preascump nume Iisus, o cât este de dulce inimilor ce iubesc pe Iisus Hristos. O, cât te dorit celui ce-l are pe el! Căci Iisus este iubire și dulceață. Acest prea sfânt nume Iisus, o, cât e de iubit robului și legatului pentru Iisus, celui robit pentru dragostea lui! În minte să fie Iisus, pe limbă să fie Iisus; Iisus se crede cu inima într'eu dreptate, Iisus se mărturisește cu gura spre mântuire. Ori umblând ori șezând, ori ceva lucrând, Iisus să fie pururea înaintea ochilor. N'am crezut, zice apostolul, a ști ceva între voi fără numai pe Iisus: căci Iisus celui ce se plânge către dânsul îi este luminare a minții, frumuseță a sufletului, sănătate a trupului, veselie a inimii, ajutor într'eu necazuri, bucurie întru mahnire, doctorie în boale, apărare în toate primejdiiile și nădejde de mântuire, iar iubitorului său plată și răsplătire”.

După mărturisirea mysticilor, ca rugăciunea aceasta, să se contopească cu ființa omului, trebuie să treacă prin trei faze de dezvoltare. Întâia este rugăciunea orală, când devotatul repetă mereu stânta rugăciune. Asta cere o neîncoetată osteneală și sârguință. Celce rostește cuvintele să se gândească cu mintea la cuprinsul lor. Trebuie un efort continuu ca sufletul să se curățească de întinarea patimilor iar trupul să-și potolească boldurile lui. Inceputul se trece apoi spre o a doua treaptă, către rugăciunea mintală. Slujitorul Domnului, ce se sârguiește pe drumul nevoilor, acum să-și încordeze mintea spre numele preasfânt al lui Iisus, pe care să-l gândească în toată bună vremea, silindu-se a vedea în numele lui Iisus, pe însuși Hristos.

Puterile omului sunt ajutate de Duhul Sfânt. Drumul înduhovnicirii n'a ajuns la capăt și ființa lăuntrică a omului trebuie să pășească înainte pe scara îmbunătățirii. El trebuie să tindă spre a simți pe Dumnezeu în inima sa. În faza aceasta a desăvârșirii, inima este centrul contemplației. Harul Sfânt se coboară în inima celui nevoitor și se contopește cu duhul lui. Această stare este culmea sfințeniei și a duhovnicirii. Acum „inima cuprinde pe Dumnezeu și Dumnezeu cuprinde inima”, după expresia lui Calist și Ignatie. Puterea Duhului Sfânt îi umple inima și se roagă, după cuvântul scripturii: „singur Duhul Sfânt vorbește cu noi prin suspinuri negărite” (Rom. 8.26). Cine a ajuns

pe aceasta culme a nevoilor prin asceză aspră și veghe neadormită trăește viața lui Dumnezeu și încă din acest veac simte preluđuul, dulceața și frumusețea vieții de dincolo, „cele ce cu ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit și nici la inima omului nu s'au suit (I. Cor. 2.9).

Pentru însușirea Rugăciunii lui Iisus, pentru a deprinde arta contemplației, trebuie ca ea să se facă sub conducerea unui duhovnic încercat. Metoda acestei rugăciuni a rămas veacuri întregi secretul vieții monahale, pentru ca lipsa de înțelegere a celor profani, să nu discrediteze scopul mântuitor al acestui exercițiu duhovnicesc. Secretul profesional a fost dat în vileag abia în sec. al XIV-lea cu prilejul aprinsei dispute isihaste între sf. Grigorie Palama și Varlaam. Deși metoda pentru însușirea rugăciunii inimii condiționează și o anumită poezie a corpului, totuși esențialul este îndreptarea minții către inimă, voiața și dispoziția statornică a sufletului pentru desăvârșire.

Rugăciunea lui Iisus este un bun comun al vieții contemplative. Originea ei încă este o taină, căci nu se știe când și cine a introdus-o în practica pietății Bisericii Răsăritene. Se pare însă că ea este foarte veche, ajungând până la vremurile de început a creștinismului și trebuie pusă în legătură cu apariția monahismului creștin.

Despre originea textului rugăciunii lui Iisus, dl N. Crainic, se exprimă astfel: „Rugăciunea lui Iisus este o tradiție monahală a ortodoxiei. Textul ei a fost alcătuit de părinții anahorești în spi-

ritul tradiției apostolice și originea ei se proiectează pe această cale până la Mântuitorul” (rev. cit.).

Rugăciunea aceasta este un element esențial al spiritualității ortodoxe. Ea a intrat și în sfânta Slujbă a lunderii în monahism, ca o obligație de a se rosti totdeauna. În Moltitvelnic citim următoarele: „Fratele nostru (N), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Hristos; că ești dator în toată vremea a avea în inimă, în cuget și în gura ta, numele Domnului Iisus și a zice: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluește-mă pe mine păcătosul”.

A fost și este practică cu răvnă osebită în Muntele Athos, centrul vieții monahale ortodoxe. În părțile noastre a fost răspândită cu sârguință de Paisie, starețul Mănăstirii Neamțului. O avem cel puțin în forma ei orală, și este una din trăsăturile caracteristice a vieții monahale ortodoxe. Mistical ortodox vrea să se sfințească având pe Dumnezeu în mintea și inima sa. Bucuria transfigurării a contemplației este bucuria nemuririi. Mistical romano-catolic se înalță spre Dumnezeu prin pasiune, prin imitarea lui Hristos și a suferințelor lui. De aici stigmatele mysticilor, care sunt necunoscut: în Răsărit. Misticismul romano-catolic este antropologic, iar cel ortodox este pneumatic (Arhim. A. Nica, op. cit.).

Rugăciunea lui Iisus este o visterie scumpă a Bisericii ortodoxe, un mărgăritar plin de strălucire care nu se învechește, este calea împărătească care duce către Dumnezeu. Pr. L. David

BIBLIOGRAFIE

„Din scrierile lui Gheorghe Sion”, de Ștefan Mețeș Sibiu. Tipografia „Cartea Românească din Cluj” 1941.

Lucrarea aceasta face parte din publicațiile Arhivelor Statului din Cluj, nr. 5 și cuprinde viața și activitatea marelui binefăcător al Eparhiei noastre și al Neamului, Dl Gheorghe Sion.

Distinsul cercetător istoric Dl Ștefan Mețeș, descrie într'un cadru bine definit, personalitatea boerului ce a făcut din viața și agonisita sa, un crez de slujirea neamului. Nu intereselor meschine și personale a slujit în viață Dl Gh. Sion, ci neamului pe care l-a iubit și ajutat pretutindeni cu o stăruitoare pilduire. Acesta este firul roșu ce străbate o întreagă viață de om.

De aceea lucrarea aceasta se impune cu aceiași valoare morală ce-o

reprezintă însăși viața celui arătat drept vrednică pildă în iubirea de neam.

Eparhia noastră s'a bucurat în largă măsură de spiritul jertfelnic al marelui binefăcător Gh. Sion, prin înființarea fundației culturale ce-i poartă numele și care în ultimele vremuri a fost augmentată simțitor.

A cunoaște viața și activitatea Ctitorului Eparhiei noastre, este deci o datorie morală. Recomandăm deci lucrarea ca pe o edificatoare lectură.

* * *

„Concordatul în dreptul internațional și concordatul Statului Român cu Vaticanul”, teză de doctorat în drept, de Moldovan Ștefan.

(continuare în pag. 4-a)

Bibliografie

(urmare din pag. 3-a)

Autorul, deși nu se arată lumii este părintele Moldovan Ștefan, din Trâmpoele. Terminând studiile juridice, și-a ales drept subiect pentru teza doctoratului, problema concordatului.

După ce definește concordatul ca tratat internațional, se ocupă de personalitatea internațională a

Papalității, arătând istoricul concordatelor pentru a încheia cu concordatul existent între statul Român și Vatican.

Subiectul bine dezvoltat, interesează viața noastră bisericească și deci citirea acestui studiu nu poate decât folosi. Prețul 150 lei.

INFORMAȚIUNI

Parastas pentru Octavian Goga. Din inițiativă particulară populația românească din Alba-Iulia va cinși memoria poetului genial Octavian Goga, printr'un parastas ce se va sluji astăzi în Biserica Incoronării în prezența I. P. S. Mitropolit Nicolae, a D-nei Goga și a altor demnitari înalți.

Evocarea figurei providențiale a poetului pătimirii noastre este nu numai un act creștinesc ci și o datorie față de Țara întregită, pe care a cântat-o și răvnit-o cu atâta însușire.

Călătoria în autobuzele C. F. R. Direcția generală C. F. R. a aprobat ca dela 1 Iunie a. c., să reînființeze autorizațiile de călătorie pe toate traseele, pe cari circulă autobuzele C. F. R. fără nici o excepție.

În consecință dela această dată, autogările și taxatorii nu vor mai vinde bilete pentru călătoria cu autobuzele C. F. R. pe toate tra-

seele, decât numai dacă fiecare călător prezintă autorizația de călătorie emisă de organele poliției sau jandarmeriei, așa cum se prevedea înainte de suprimarea acestor autorizații.

Biserica și bolșevismul.

Mitropolitul bisericii naționale autocefale din Rutenia Albă se ridică într'o scrisoare pastorală împotriva partizanilor bolșevicilor. El invită populația să facă front împotriva partizanilor bolșevicilor fără Dumnezeu care vor să târască țara în tirania bolșevică.

În această scrisoare pastorală se mai spun între altele: „Noi, rutenii albi, nu am eliberat patria prin propriile noastre forțe. Vecinii dela Vest care cu ajutorul lui Dumnezeu și-au trimis pe bravii lor fii, ne-au eliberat din lanțul robiei comuniste. Ar fi o mare dovadă de ingratitude față de Dumnezeu să nu aducem nici o contribuție acestei fapte de eliberare.”

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 2066—1942.

COMUNICAT

A apărut cartea „Concordatul în dreptul internațional și concordatul Statului român cu Vaticanul” de preotul Moldovan Ștefan, din Trâmpoele. Prețul 150 lei. O recomandăm preoșilor noștri și îi invităm ca cei ce doresc să o cumpere să înștiirze Vicariatul nostru prin Of. protopesc respectiv.

Președinte: Al. Baba,
Secretar: Pr. T. Ciuruș.

Nr. 2128—1942.

COMUNICAT

În temeiul adresei Nr. 26.589 a. c. a On. Minister al Cultelor, aducem la cunoștință tuturor oficiilor în subordine următoarea dispozițiune, dată de On. Minister al Afacerilor Interne cu adresa Nr. 11.131—1942.

„Am onoare a vă face cunoscut, că Președinția Consiliului de Miniștri cu ord. No. 21692—M. din 27 IV. a. c. a hotărât ca pe data de 1 Mai să revină asupra măsurilor de suspendare de la 1

Martie a. c., și să repună în vigoare toate drepturile de călătorie pe baza gratuităților sau reducerilor la plată, acordate de legi diverselor categorii de călători pe calea ferată, atât civili cât și militari.

Deasemeni a hotărât ca obligativitatea autorizațiilor de călătorie pe C. F. R., să fie restrânsă și menținută și după 1 Mai a. c., însă numai pentru curentele principale și anume:

București—Timișoara,
„ Brașov—Arad,
„ Constanța,
„ Cernăuți,
„ Galați—Tighina,
„ Tecuci-Iași-Tighina

Pe toate celelalte linii se va călători fără nici un fel de autorizații.

Vă rugăm să binevoiți a lua toate măsurile necesare pentru ca începând dela 1 Mai, hotărârea Președinției Consiliului de Miniștri să poată intra în vigoare.

Pentru cvrei se mențin dispozițiunile anterioare.”

Președinte: Al. Baba,
Secretar: Pr. T. Ciuruș.

2127—1942.

COMUNICAT

„În ultimul timp, Marele Stat Major a constatat că numeroși tineri sunt reținuți a se prezenta la concentrare de diferite autorități, instituții publice și chiar întreprinderi particulare, pe motivul că sunt absolut necesari serviciului unde se găsec.

Oamenii au fost reținuți în mod ilegal, fără a exista în prealabil o aprobare din partea autorităților militare.

Marele St. Major aduce la cunoștință tuturor, că nimeni nu are dreptul a reține oamenii dela concentrare, fără existența unui ordin aprobator emanat în prealabil dela autoritățile militare.

În consecință, acei cari prin asemenea mijloace instigă pe militarii sau asimilații lor de a nu se supune legilor sau obligațiilor militare, ori instigă pe cei dela vatră să nu răspundă chemării, comit delictul de instigare anti-militară, fiind pasabili de pedepsele de art. 452 din Codul Justiției Militare, combinat cu art. 218 din Codul Penal.

Cei ce nu se prezintă la chemarea unităților, în termenul fixat, vor fi urmăriți și judecați, conform dispozițiilor art. 542 din Codul Justiției militare.

Deasemenea, intervențiunile pentru scutiri, amânări, etc. făcute după primirea ordinului de chemare, nu vor fi satisfăcute ori care ar fi temeiul lor.

Vă rugăm a da dispozițiunile D-vs. tuturor organelor în subordine pentru conformare.”

Președinte: Al. Baba,
Secretar: Pr. T. Ciuruș.

No. 2069—1942.

COMUNICAT

În conformitate cu adresa Nr. 6255 I. c. a Cercului de Recrutare Alba și în conformitate cu adresa Nr. 555.155 I. c. a M. St. Major, dispunem prin aceasta tuturor oficiilor protopopesci și parohiale să ia act, prin îndeplinirea întocmai a următoarelor

MĂSURI

Pentru a pune la adăpost bunurile artistice de eventuale avarii, depe urma acțiunii atacurilor aeriene, Marele Stat Major, prin măsurile luate la vreme, a ajutat la evacuarea celor mai mari părți din patrimoniul artistic național.

Unele autorități civile în a căror atribuțiuni este conservarea acestor bunuri, au socotit că prin măsura luată de marele Stat Major, le încețază orice îndatorire privitoare la supravegherea amintitelor valori care constituie unul din tezaurul noastre naționale.

În consecință se atrage atențiunea tuturor autorităților civile ca să treacă de urgență la verificarea conservării valorilor evacuate. Toți cei ce ce primesc vre-o retribuție dela stat, sunt obligați a ur-

mări și a se interesa continuu de buna întreținere a bunurilor ce au fost lăsate în păstrarea lor, fiind responsabili de toate avarile cauzate din lipsa unei continui îngrijiri.

Directorii de muzee, de bibliotecă și arhive, precum și conservatorii salariați sau onorifici, sunt obligați sub pasibilitatea de a fi sancționați de a face un control lunar, pentru a constata starea în care se păstrează averea artistică și culturală, consemnând constatările într'un proces-verbal, care se va înainta Direcției artelor din Ministerul Educației Naționale, care în legătură cu M. S. Major Secția IV-a. vor lua grabnic măsuri de urmare.

Se vor cerceta cu deosebită atenție pieturilor și icoanelor, care fiind mai multe luni închise în înăunere sau umiditate, pot mucezi sau îngălbeni. Deasemenea se vor examina documentele de pergament, actele istorice, cărțile vechi și mai cu seamă țesăturile de mătase și lână din veacurile trecute, comori românești cari fără de o atență și continuă îngrijire, sunt amenințate de a fi pierdute când rămân uitate prin lăzi igrasioase, unde pot fi atacate de insecte distrugătoare.

Ori de câte ori va fi cazul de a lua măsuri ca desinfecțări, însoriri, consolidări și mai ales orice fel de curățiri și restaurări, se va lua avizul autorităților competente, ele nebind îngăduite decât cerând aprobarea specială a Direcției Artelor.

O lege specială va stabili sancțiunile pentru toate cultele, ce cauzează distrugerii sau deteriorări a patrimoniului artistic și cultural național.

Alba-Iulia, 22 Mai 1942.

Președinte:
Al. Baba

Secretar:
Pr. T. Ciuruș

5—5

ad. No. 127—1942.

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț din parohia Războeni-Cetate, Prot. Turda cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renasterea”.

Beneficiul împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, dacă întruține condițiunile și Ministerul aprobă postul.

2. Stole 1/5 din veniturile dela biserică.

3. Sesiune cantorală 8 jugăre pământ foarte bun.

Candidații să fie absolvenți ai școlii de cântăreț.

Candidații își vor înainta cererea oficiului protopopesc Turda, putându-se prezenta în parohie într'o duminică sau sârbătoare, cu avizul nostru și a face cunoștință cu poporul.

Războeni-Cetate, 26.IV.1942.

George Onițiu
paroh.

Văzut,
Prof. Aurel Gliga

TIP. „ALBA” Cenzurat